№ 36. Warszawa, dnia 10 grudnia 1925 r. Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 80 groszy, poleconą 1 zł. 10 groszy, Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ.

OD ADMINISTRACJI.

Tygodnik Przemysł i Handel przesłał nam komunikat treści następującej:

Nowe wydanie taryfy celnej ukaże się w pierwszych dniach grudnia r. b. nakładem tygodnika „Przemysł i Handel", w opracowaniu Komitetu Redakcyjnego w składzie PP.: Wł. Danielewicza, Wł. Gieysztora, S. Fr. Królikowskiego, Cz. Pechego i F. Prochaski. Będzie to wydanie nieoficjalne, które w poglądowym układzie tabelarycznym poda, prócz zmienionej ostatniem rozporządzeniem z dn. 30 października r. b. nomenklatury taryfowej, tudzież nowych autonomicznych stawek celnych — obowiązujące obecnie cła konwencyjne, nową taryfę, zakazy przywozu i wywozu, opłaty manipulacyjne, najważniejsze przepisy z zakresu postępowania celnego. Pozatem wydawnictwo zawierać będzie poprawiony skorowidz alfabetyczny.

Nowa taryfa celna ukaże się w praktycznym formacie kieszonkowym.

Cena wydawnictwa — zł. 8.—, z przesyłką w kraju — zł. 9.—, z przesyłką zagranicę — zł. 10.—. Urzędnicy otrzymują rabat 20%.

Przepisy ogólne.

690.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 listopada 1925 r.

o upoważnieniu Ministra Skarbu do udzielania indywidualnych zniżek przerachowania należności Skarbu Państwa z pożyczek udzielonych urzędniczym spółdzielniom spożywczym.

Na podstawie § 35 e rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 213) zarządza się, co następuje.

§ 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do przyznawania indywidualnych zniżek miar przeprzerachowania, ustalonych dla należności Skarbu Państwa z pożyczek udzielonych urzędniczym spółdzielniom spożywczym w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 35) w zależności od stanu finansowego i możności płatniczej poszczególnej spółdzielni.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
w z. (—) *W. Raczkiewicz.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *C. Klarner.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 117, z dn. 21 listopada 1925 r., poz. 832).

691.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 28 listopada 1925 r.

o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych oraz o biletach skarbowych, bilonie i pomocy dla instytucyj kredytowych.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do zaciągnięcia zagranicznej pożyczki państwowej do wysokości 600.000.000 zł. lub równowartości tej sumy w walutach obcych; pożyczce tej mogą być przyznane szczególne uprawnienia, gwarancje i zwolnienia od podatków i opłat, a nadto może ona być zabezpieczona zastawem dochodów jednego z monopoli państwowych. Pożyczka winna być zużyta na cele gospodarcze, nie zaś na cele budżetu zwyczajnego lub nadzwyczajnego administracji przedsiębiorstw państwowych i monopoli. Szczegółowe warunki tej pożyczki, w szczególności zaś stopę odsetkową, sposób obliczenia odsetek, terminy i sposób spłaty kapitału oraz sposób zabezpieczenia określi Minister Skarbu. Na podstawie niniejszych upoważnień Minister Skarbu może zawierać odpowiednie umowy i wypuszczać tytuły dłużne oraz dokonywać wszelkich czynności prawnych, z tych umów wynikających.

W przeciągu dni trzydziestu po zawarciu umowy o pożyczkę Minister Skarbu złoży Sejmowi sprawozdanie o warunkach zaciągniętej pożyczki i przedstawi projekt ustawy, dotyczącej celów i sposobu zużycia pożyczki i sposobu kontroli państwowej nad użytkowaniem kredytów z tej pożyczki.

Art. 2. Minister Skarbu jest upoważniony do zaciągania zagranicznych kredytów, przeznaczonych na cele ochrony złotego, jako też zawierania umów w przedmiocie dokonywania na rynkach zagranicznych czynności, ku temu zmierzających, wraz z przyjęciem przez Skarb Państwa odpowiedzialności finansowej za wyniki tych czynności; łączne obciążenie Skarbu Państwa z tytułu tych zobowiązań i umów nie może przekraczać sumy 200.000.000 złotych lub równowartości tej sumy w walutach obcych.

W przeciągu dni czternastu po zawarciu każdorazowej pożyczki zagranicznej Minister Skarbu złoży Komisji Kontroli Długów Państwa sprawozdanie o warunkach zaciągniętej pożyczki.

Waluty te zostaną przekazane do dyspozycji Banku Polskiego.

Art. 3. Art. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 507) otrzymuje brzmienie następujące:

„Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia biletów skarbowych serjami, z terminem płatności nie dłuższym nad jeden rok od daty wypuszczenia poszczególnych seryj. Termin płatności ostatniej serji ustala się na dzień 31 grudnia 1927 r.

Ogólna suma każdocześnie znajdujących się w obiegu biletów skarbowych łącznie z biletami, wypuszczonemi na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 833), nie może przekraczać 100.000.000 złotych.

Minister Skarbu może zarządzić przedterminowy wykup tych biletów przez przyjmowanie ich w kasach skarbowych przy wpłatach podatków i na zapłatę za świadczenia państwowe oraz w bankach państwowych przy regulowaniu zobowiązań.

Celem ułatwienia wymiany tych biletów Minister Skarbu może wypuszczać bilety zdawkowe do wysokości 50% nominalnej wartości każdorazowo emitowanych biletów skarbowych. Operacja wymiany odbywać się będzie zapomocą specjalnego rachunku Skarbu Państwa w Banku Polskim. W razie ponownego wypuszcze-

nia wykupionych biletów skarbowych do obiegu prze Skarb Państwa, Minister Skarbu obowiązany jest wycofać z obiegu odpowiednią ilość biletów zdawkowych, wypuszczonych na cele wymiany na podstawie niniejszego artykułu.

Komisja Kontroli Długów Państwa obowiązana jest czuwać nad wykonaniem tych postanowień".

Art. 4. Do czasu decyzji w drodze ustawowej o celach i sposobach użycia pożyczek zagranicznych Minister Skarbu jest upoważniony do powiększenia Państwowego Funduszu Gospodarczego, utworzonego na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3 marca 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 154) wpływami z zaciągniętej pożyczki o kwotę 100.000.000 złotych, przyczem do komisji specjalnej do spraw Państwowego Funduszu Gospodarczego winni być powołani przedstawiciele organizacyj gospodarczych.

Statut Państwowego Funduszu Gospodarczego będzie ustalony osobną ustawą. Projekt tej ustawy Rząd przedłoży Sejmowi do dni czternastu.

Art. 5. Art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w przedmiocie systemu monetarnego w tekście, ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 23 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 401), otrzymuje brzmienie następujące:

„Obieg monet złotych jest nieograniczony, natomiast łączny obieg monet srebrnych, niklowych i bronzowych, oraz monet, wypuszczonych na mocy art. 14, nie może przenosić kwoty 12 złotych na każdego mieszkańca Rzeczypospolitej Polskiej".

Wzamian upoważnień, zawartych w ust. 1 § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 351), oraz w art. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 467), upoważnia się Ministra Skarbu do emisji biletów zdawkowych w odcinkach wartości nie wyżej 5 złotych wzamian monet srebrnych i w granicach dopuszczalnego ich obiegu, oprócz emisji biletów, wymienionych w art. 3.

Art. 6. Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielania pomocy tym instytucjom kredytowym, które w łączności z ogólnem położeniem finansowem mogą potrzebować nadzwyczajnej pomocy kredytowej.

Pomocy udziela Minister Skarbu do łącznej sumy 65.000.000 złotych za pośrednictwem Banku Gospodarstwa Krajowego, względnie przy użyciu funduszów, przekazanych na ten cel z operacji kredytowych państwowych, lub przez zabezpieczenie przez Skarb Państwa spłaty zobowiązań tych instytucyj, a to pod warunkiem otrzymania odpowiedniego zabezpieczenia.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów

(—) Wł. Raczkiewicz.

Prezes Rady Ministrów

(—) J. Zdziechowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 30 listopada 1925 roku, Nr. 119, poz. 859).

Organizacja władz.

692.

OKÓLNIK L. 1949/org. adm.

w sprawie uzupełnienia art. 48 Instrukcji biurowej dla Izb Skarbowych

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Art. 48 Instrukcji biurowej dla Izb Skarbowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 10, poz. 147 z r. 1920) uzupełnia się w sposób następujący:

Poniżej wymienione akta jako ważne, należy po 5-letnim przechowaniu w składnicy wydziałowej, oddawać do Archiwum Izby Skarbowej.

I.

ze wszystkich Wydziałów

1) protokóły podawcze.

2) indeksy (skorowidze) imienne, rzeczowe i liczbowe,

3) reskrypty ministerjalne i okólniki Izby w sprawach zasadniczych,

4) uchwały i orzeczenia Najw. Trybunału Administracyjnego wraz z odnośnemi aktami.

II.

z I. Wydziałów.

1) wszelkie akta osobowe urzędników i funkcjonarjuszów nieczynnych,

2) akta dotyczące preliminarzy budżetowych,

3) akta i księgi odnoszące się do spraw gospodarczych.

III.

z II. Wydziałów.

1) Księgi biercze podatków wymierzonych przez Izbę oraz dowody umorzeń i odpisów podatków,

2) księgi główne podatków i zestawienia roczne prowadzone przez Izbę,

3) zestawienia roczne podatków (wzór Nr. 9) przedkładane Izbie przez Urzędy Skarbowe.

4) sprawozdanie z lustracji władz i urzędów skarb. I instancyj,

5) akta dotyczące mianowania członków Komisyj podatkowych,

6) protokóły Komisyj odwoławczych wraz z konsygnacjami odwołań,

7) akta wymiarowe podatków,

8) akta spraw karno-sądowych,

9) akta odnoszące się do rozdziału gmin,

10) akta dotyczące punktów trygonometrycznych,

11) akta odnoszące się do nowych zdjęć,

12) akta odnoszące się do rekonstrukcji operatów,

13) akta odnoszące się do reaktywowania powiatów pomiarowych,

14) dzienniki pomocnicze i dowody kasowe.

Uwaga: Akta wymienione pod 9, 10, 11 i 12 przechowuje się w archiwum Izby w tym wypadku, jeżeli nie podlegają w myśl instrukcji katastralnej przechowaniu w archiwach katastralnych w Krakowie i Lwowie lub w Ewidencjach kat. jako niezbędne w bieżącem urzędowaniu.

IV.

z III Wydziałów

a) z działu czynności rachunkowo - kasowych:

1) ogólne księgi przychodów budżetowych,

2) ogólne księgi kredytów i rozchodów budżetowych,

3) księgi kontowe sum obrotowych,

4) ogólne księgi przychodów i rozchodów sum obrotowych,

5) ogólne księgi przychodów i rozchodów sum depozytowych, funduszów specjalnych, sum komunalnych i rachunków bieżących,

6) dzienniki główne przychodu i rozchodu, tudzież dzienniki zbiorowe Kas skarbowych,

7) dodatkowe dzienniki główne przychodu i rozchodu Kas skarbowych,

8) wykazy sumaryczne i szczegółowe wraz ze wszystkiemi dowodami kasowemi,

9) protokóły i sprawozdania o rewizjach Kas skarbowych,

10) księgi przyznanych i wypłacanych emerytur i rent,

b) z działu czynności administrowania przychodami budżetowemi i asygnowania wydatków,

1) księgi kredytów i wydatków budżetowych,

2) księgi przychodów budżetowych,

3) księgi sum budżetowych,

4) księgi funduszów specjalnych,

5) księgi zaliczek,

6) karty likwidacyjne, względnie księgi płac na uposażenie służbowe,

7) przychodowe i rozchodowe dowody rachunkowe własne, tudzież takież dowody podległych Izbie Urzędów I instancji i Kas skarbowych.

V.

z IV Wydziałów.

1) Księgi Rachuby Wydziału IV-go,

2) akta spraw karnych,

3) protokóły i zapiski urzędowe,

4) dokumenty uzasadniające pewne uprawnienia,

5) mapy i plany,

6) akta dotyczące udzielania koncesyj,

7) księgi kredytów.

VI.

z V-tych Wydziałów.

1) akta w sprawie wykładni przepisów i pisma do rozmaitych władz i urzędów oraz stron,

2) ogólne zarządzenia z mocą obowiązującą przez szereg lat,

3) zezwolenia na bezpośrednie uiszczanie rozmaitego rodzaju opłat,

4) zezwolenia na fabrykację kart do gry, na kredyty opłat stemplowych od kart do gry i zezwolenia na domowe stemplowanie tychże kart,

5) załatwionych rekursów,

6) akta wymiarowe podatku spadkowego, opłat aljenacyjnych oraz dowody kasowe wraz z dziennikami pomocniczemi,

7) księgi główne i biercze: a) do podatku spadkowego i od darowizn, b) opłat stemlowych, c) ewidencyjne podatku spadkowego oraz d) rejestr spadków i darowizn ze skorowidzem do tegoż.

VII.

z VI-tych Wydziałów.

1) indeksy i protokóły,

2) akta wymiarowe, oraz orzeczenia i rozporządzenia ministerjalne wydane w sprawach emerytalnych.

Niewymienione wyżej akta i księgi po 5 letnim przechowaniu w składnicy Wydziałowej ulegają zniszczeniu.

Do protokółu zniszczenia należy dołączyć spis aktow na zniszczenie przeznaczonych.

Spis powyższy ma obejmować, Nr. dziennika datę i sygnaturę wydziału.

Akta przeznaczone na zniszczenie należy w stanie pociętym sprzedać papierni na przeróbkę.

Akta treści poufnej należy spalić.

Akta i księgi złożone do archiwum Izby, po 25 latach przechowania ulegają zniszczeniu.

Przed dokonaniem zniszczenia, akta i księgi przegląda Komisja wyznaczona przez Prezesa Izby celem zakwalifikowania, które z nich nadal powinny być przechowane w archiwum Izby.

O dokonaniu powyższej czynności należy sporządzić odnośny protokół z dołączeniem spisu akt przeznaczonych na zniszczenie.

Akta niszczy się w sposób powyżej określony.

Warszawa, dnia 19 listopada 1925 r.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:

(—) *E. Jasiński.*

w z. Dyrektora Departamentu.

Opłaty stemplowe.

693.

KOMUNIKAT L. 7675/25 Dep. Podatków i Opłat,

w sprawie udzielonych przez Izby Skarbowe i Wydział Skarbowy Województwa Śląskiego w III kwartale 1925 r. zezwoleń na bezpośrednie uiszczanie opłat (należytości) stemplowych od rachunków, poświadczeń odbioru, oraz dokumentów prawnych.

Niżej wymienione osoby, instytucje lub firmy otrzymały zezwolenie odnośnych Izb Skarbowych na bezpośrednie uiszczanie opłat (należytości) stemplowych.

L. p.	Imię i nazwisko osoby Nazwa instytucji lub firmy	Miejscowość	Data i liczba zezwolenia	Rodzaj dokumentów
	I. W obrębie Białostockiej Izby Skarbowej.			
1.	Zarząd Tartaków Polskiej Sp. Drzewnej „Century"	Hajnówka	20.VIII 25 r. L. 43925/25/V.3040	Rachunki i poświad. odbioru
2.	Kolejki Podjazdowe	„	8.IX.25 r. L. 47291/25/V.3506	„
	II. W obrębie Krakowskiej Izby Skarbowej.			
3.	Firma „Solali" Przemysł Papier. Sp. z ogr. odp.	Żywiec	17.VII.25 r. L. 2753/V.	Rachunki
4.	Firma „Polski Glob" Tow. Transport. Handl. Rp. Akc.	Kraków	30.VII.25. r. L. 2870/V.	„
5.	Firma W. Lichtenstein	„	20.VIII.25 r. L. 2459 V.	Weksle zagraniczne
6.	Firma Jan Kowalski i S-ka zast. fabr. samochodów „Fiat"	„	19.VIII.25 r. L. 2958/V.	Rachunki zagraniczne
7.	Administraccja Ilustrowanego Kurjera Codziennego	„	22.VIII.25 r. L. 3143/V.	„
8.	Fabr. Portland Cementu Bernard Liban i S-ka	Kraków Bonarka	22.VIII.25 r. L. 3144/V.	„
9.	Fabr. Gwoździ Drutu i wyrob. metal. Sp. z ogr. odpow.	Jasło	3.IX.25 r. L. 3250/V.	Rachunki i poświad. odbioru
10.	Firma Michał Fleiszer	Kraków	9.IX.25 r. L. 3399/V.	„

L. p.	Imię i nazwisko osoby Nazwa instytucji lub firmy	Miejscowość	Data i liczba zezwolenia	Rodzaj dokumentów

III. W obrębie Kieleckiej Izby Skarbowej.

11.	Sp. Akc. Fabr. Olejów i Młyna Amer. J. D. Potcka i S-owie	Będzin	29.IX.25 r. L. 40948/2905/V.25.	
12.	Dom Techniczno-Handl. „Praca"	„	29.IX.25 r. L. 33929/2482/V.	

IV. W obrębie Lwowskiej Izby Skarbowej.

13.	Filja Akc. Banku Hipotecznego	Stanisławów	15.VII.25 r. L. 117418.	Rachunki zagraniczne
14.	Zakład Wychowawczy	Miejsce Piaskowe	20.VII.25 r. L. 122691.	Rachunki i pokwitowania
15.	Kopalnia Nafty „Plon" Sp. z ogr. odp.	Borysław	12.VIII.25 r. L. 152204.	Rachunki
16.	„Jasiołka" Sp. Naftowo-Gazowa	Tarnów koło Jasła	24.IX.25 r. L. 172560.	„
17.	Warszawsko-Łódzkie Tow. Handl. Sp. Akc. Oddział.	Lwów	25.IX.25 r. L. 177741.	Rachunki i pokwitowania
18.	Firma „Karpalit" Sp. Akc. dla fabrykacji kart do gry	„	1.VII.25 r. L. 120760.	Rachunki i pokwitowania
19.	Zakłady Ceramiczne i Fabryka pieców dawn. L. C. Hardmth Tow. Akc.	Lwów	4. VII. 1925 r L. 86456	Czeki własne
20.	Miejska Kasa Oszczędności	„	14.VII. 1925 r. L. 115376	Czeki własne

V. W obrębie Lubelskiej Izby Skarbowej.

21.	Cukrownia „Zakrzówek" Sp. Akc.	Zakrzówek pow. Janów lub.	14.VII. 1925 r. L. 75875/V/2022	Umowy z plantatorami
22.	Cukrownia i Rafinerja „Nieledew"	Nieledew pow. Hrubieszów	14.VII. 1925 r. L. 85178/V/2265	Ditto

VI. W obrębie Łódzkiej Izby Skarbowej.

23.	„Jarmark Łódzki"	Łódź	20.VII. 1925 r. L. 51138/V/2734	Umowy
24.	Józef Rychter. Zakłady przemysłu Włókienniczego Sp. Akc.	„	31.VII. 1925 r. L. 58180/V/3173	Ditto
25.	Pierwsze Warszawskie T-wo Importowe E. K. I. G. sp. ogr. odp. filja	„	15.VII. 1925 r. L. 52287/V/2818/25	Rachunki i poświadczenia odbioru
26.	T-wo Akc. „Cukrowni i Rafinerji „Wieluń"	Wieluń	20.VII. 1925 r. L. 48087/V/2561/25	Ditto
27.	Polskie Zakłady Siemens Sp. Akc. Oddział	Łódź	20.VII. 1925 r. L. 50329/V/2679/25	Rachunki i poświadczenia odbioru

L. p.	Imię i nazwisko osoby Nazwa instytucji lub firmy	Miejscowość	Data i liczba zezwoleń	Rodzaj dokumentów
28.	Firma F. Chennis	„	20.VII. 1925 r. L. 51139/V/2735/25	Ditto
29.	Firma „Jedwabno-pluszowa manufaktura" Mitlin i Góralski	„	20.VII. 1925 r. L. 53536/V/2875/25	Ditto
30.	Tomaszowska Fabryka Pluszu i aksamitu Szereszewski i S-ka sp. z ogr. odp.	Tomaszów Mazow.	31.VII. 1925 r. L. 57849/V/3161/25	Ditto
31.	Tow. Przemysł.-Handlowe „Artur Goldstadt"	Łódź	30.IX. 1925 r. L. 72500/V/3937/25	Ditto
	VII. W obrębie Wielkopolskiej Izby Skarbowej.			
32.	Bank Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego	Poznań	12.VIII. 1925 r. L. 66555/V/3941	Zagraniczne Weksle i obligi
33.	Bank M. Stadthagen, Spółka Akcyjna	Bydgoszcz	12.VIII. 1925 r. L. 46255/V/2575/25	Czeki krajowe
34.	Komunalny Bank Kredytowy	Poznań	15.9 1925 r. L. 90345/V/5296/25	Ditto
35.	Bank Ludowy spółka kr. z o. o.	Inowrocław	29.VII. 1925 r. L. 60763/V/3574/20	Czeki krajowe weksle, przekazy, obligi i czeki zagraniczne
	VIII. W obrębie Warszawskiej Izby Skarbowej.			
36.	Firma Tow. „Alfa-Laval" Sp. z ogr. odp.	Warszawa Krak. Przedm. 60	13.VII. 1925 r. L. 104786/V/ 7701/25	Rachunki
37.	Firma „Nasiona" Sp. rolniczo-handlowa	Włocławek	26.VII. 1925 r. L. 113904/V/8007 25	Rachunki i poświadczenia odbioru
38.	Firma Apteczny Dom Handlowy M. Goldberg i A. Selecki	Warszawa Senatorska 6	1.VIII. 1925 r. L. 118960/V/8316 25	Rachunki
39.	Firma Dom Handlowy Elias Feingenbaum	Warszawa Zielna 9	10.VIII. 1925 r. L. 126102/V/8636/25	Rachunki i kwity
40.	Polska Fabryka Fajansu B-cia Cohn i S-ka	Włocławek	22.VIII. 1925 r. L. 132040/V/9055	Rachunki i poświadczenia odbioru
41.	Firma „Nasiona" Sp. roln. handlowa	Włocławek	26.VII. 1925 r. L. 116919 V/8223, 25	Umowy kupna sprzedaży ruchomości
42.	Firma Włocławskie Zaklady Przemysłowe dawniej Teichfel & Asterblum	Włocławek	26.7. 1925 r. L. 113905/8006 25	Ditto
43.	Firma Biuro Sprzedaży wyrobów fabryk i naczyń emaljowanych sp. z ogr. odp.	Warszawa Kredytowa 1	3.VIII. 1925 r. L. 121623/V/8447/25	Potwierdzenia odbioru zamówień
44.	Bank Zjednoczonych Kooperatyw S. A.	Warszawa Zgoda 1	22.VIII. 1925 r. L. 126114/V/8634/25	Blankiety czekowe
45.	Tow. Akc. Tomaszowska fabryka Sztucznego Jedwabiu	Warszawa Mazowiecka 7	22.VIII. 1925 r. L. 126104/V/8648/25	Potwierdzenia odbioru

L. p.	Imię i nazwisko osoby, Nazwa instytucji, lub firmy,	Miejscowość	Data i liczba zezwolenia	Rodzaj dokumentów
46.	Polska Fabryka fajansu B-ci Cohn i S-ka	Włocławek	22.VIII. 1925 r. L. 132290/V/9261/25	Umowy kupna sprzedaży ruchomości
47.	S-ka Francusko-Polskie Zakłady Samochodowe i Lotnicze	Warszawa Przejazd 5	25.VIII. 1925 r. L. 134457/V/9164/25	Ditto
48.	Ditto	„	25.VIII. 1925 r. L. 132295/V/9317/25	Umowy o najem usług
	IX. W obrębie Wileńskiej Izby Skarbowej.			
49.	Apteczny D/H. „W Chorytynowicz i S-ka	Wilno	L. 1742/V	Racbunki i pokwitowania
50.	Związek Spółdzielni Spożywców w Warszawie Oddział	Wilno	L. 1812/V	Ditto
	X. W obrębie Województwa Śląskiego.			
51.	T-wo „Oleum" w Warszawie Oddział	Bielsko	29.VIII. 1925 r. L. II. 42575/13482	Rachunki i poświadczenia odbioru
51.	Bank Związku Spółek Zarobkowych	„	10.IX. 1925 r. L. II.43854/13910	Ditto

Niżej wymienionym osobom lub firmom cofnięto w III kwartale 1925 r. zezwolenie na bezpośrednie uiszczanie opłat stemplowych gotówką:

I. W obrębie Kieleckiej Izby Skarbowej:

1. Zakładom Włókienniczym Henryk T. Berdt i S-ka w Zawierciu.
2. Fabryce wódek i likierów St. Winiarski i St. Urbański w Jędrzejowie.
3. Towarzystwu Portland Cementu „Wysoka" Sp. Akc. Eksploatacja Tartaku w Częstochowie.
4. Fabryce Wyrobów Drzewnych „Strug" w Częstochowie.
5. Towarzystwu dla Przemysłu i Handlu Aptecznego „Orbis" w Częstochowie.
6. Stowarzyszeniu Spożywczemu „Jedność" w Częstochowie.
7. Br. Święckim — Drukarnia i Litografja w Częstochowie.
8. Towarzystwu Akc. Fabryki Przetworów Chemicznych „Rędziny" w Rudnikach.

II. W obrębie Łódzkiej Izby Skarbowej.

9. F-mie „Goński i Engelman" Sp. Akc., decyzją z dn. 11 sierpnia r. b. L. 48353/V/2679— zezw. wydane 31 lipca 1922 r. L. 41785/V/2194.

Warszawa, dnia 17 listopada 1925 r.

(—) *Werner*.
w z. Dyrektora Departamentu.

Monopol spirytusowy

694.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 października 1925 r.

o odszkodowaniu dla urzędników i robotników przedsiębiortsw spirytusowych, którzy z powodu wprowadzenia monopolu spirytusowego stracili zajęcie.

Na mocy artykułu 3 ustęp 4 i art. 101 ustawy o monopolu spirytusowym z dn. 31 lipca 1924 r. (w brzmieniu ogłoszonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 r., (Dz. U. R. P. Nr. 102. poz. 720) zarządza się, co następuje:

§ 1. O przyznanie odszkodowania ubiegać się mogą urzędnicy i robotnicy przedsiębiorstw przemysłu spirytusowego, którzy utracili zajęcie z dniem lub po dniu 1 stycznia 1925 roku, wskutek zamknięcia tych przedsiębiorstw na mocy przepisów ustawy o monopolu spirytusowym z dn. 31 lipca 1924 r., o ile odpowiadają wymogom, przewidzianym w art. 3 ustęp 4 tejże ustawy w brzmieniu ogłoszonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 720).

§ 2. W wypadku, gdy przedsiębiorstwo przemysłu spirytusowego zostało całkowicie, wskutek wprowadzenia w życie przepisów ustawy o monopolu spirytusowym, zamknięte, do

odszkodowania mają prawo wszyscy urzędnicy i robotnicy przedsiębiorstwa pod warunkami zastrzeżonemi w art. 1 ustawy.

§ 3. W wypadku, częściowego zamknięcia przedsiębiorstwa, prawo do odszkodowania mają urzędnicy i robotnicy zamkniętej jego części. Urzednikom i robotnikom innych działów prawo to służy tylko w razie udowodnienia przez nich, że pełnili czynności bezpośrednio uzależnione od prowadzenia działu zamkniętego i zostali zwolnieni z powodu jego zamknięcia.

§ 4. Nie mają prawa do odszkodowania urzędnicy i robotnicy przedsiębiorstw przemysłu spirytusowego, jeśli zamkniecie przedsiębiorstwa nastąpiło nie z nakazu władzy państwowej opartego na przepisach ustawy o monopolu spirytusowym, lecz z innych przyczyn, np. wskutek zamknięcia przedsiębiorstwa, względnie jego części lub redukcji personelu z woli właściciela przedsiębiorstwa, zamkniecia w drodze karnej na skutek nadużyć lub z powodu niestosowania się do warunków koncesji, a również ci, którzy sami rozwiazali stosunek najmu, lub zostali zwolnieni z własnej winy.

§ 5. W razie nabycia przez Państwowy Monopol Spirytusowy całkowitego objektu przedsiębiorstwa, które na mocy ustawy o monopolu spirytusowym tylko w pewnej części uległoby zamknieciu, do odszkodowania mają prawo urzędnicy i robotnicy tych tylko części nabytego przez Państwowy Monopol Spirytusowy przedsiębiorstwa, które w myśl postanowień wspomnianej ustawy zostałyby zamkniete.

§ 6. Za zaofiarowanie odpowiedniej pracy w rozumieniu art. 3 ust. 4 ustawy o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 102, poz. 720) będzie uważane zaofiarowanie pracy o tym samym charakterze, jak ta, która urzędnik lub robotnik wykonywał w zamknietem przedsiębiorstwie w chwili jego zamknięcia.

§ 7. Za normalny 6-miesięczny zarobek uważana będzie płaca pobrana za 6 ostatnich miesięcy pracy przed zwolnieniem bez uwzglednienia wynagrodzeń za pracę dodatkowo płatna, np. w godzinach nadliczbowych (ustawa z dn. 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu — Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 2, poz. 7), w święta, oraz jednorazowych remuneracyj, nagród, zasiłków i t. p., o ile nie były one zastrzeżone bezwarunkowo w umowie najmu pracy.

§ 8. Zatrudnienie w zakładach lub biurach Państwowego Monopolu Spirytusowego, względnie w razie odmowy przyjęcia do pracy, wypłata odszkodowania nie odbywa się z urzędu, lecz na indywidualne podanie pracownika.

§ 9. Podania o zaofiarowanie pracy, względnie o przyznanie odszkodowania, należy składać w wydziale IV izby skarbowej tego okręgu, w którym położone jest zamknięte przedsiębiorstwo, w terminie miesięcznym od daty zamknięcia przedsiębiorstwa, a w razie zamknięcia go przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia — w terminie miesięcznym od daty jego ogłoszenia.

§ 10. Podania winny zawierać następujące dane:

a) imię i nazwisko urzędnika lub robotnika, wiek i stan rodziny (u żonatych liczbę dzieci),

b) miejsce zamieszkania — dokładny adres,

c) nazwę przedsiębiorstwa, względnie przedsiębiorstw przemysłu spirytusowego, w którem w ciągu ostatniego roku pracował i czas pracy w każdym,

d) charakter, w jakim ostatnio pracował w przedsiębiorstwie,

e) wysokość wynagrodzenia dziennego (miesięcznego), pobieranego w ostatnim półroczu przed zwolnieniem,

f) data zwolnienia z pracy z powodu zamknięcia przedsiębiorstwa, względnie jego części,

g) przyczyna zwolnienia z pracy,

h) oświadczenie o nieuzyskaniu pracy w zakładach lub biurach Państwowego Monopolu Spirytusowego,

i) oświadczenie, czy przyjmie pracę w zakładach Państwowego Monopolu Spirytusowego w innej miejscowości.

§ 11. Dane wymienione w § 10 pod literami e do g winny być poświadczone przez właściwy okręgowy inspektorat pracy.

§ 12. Do podania winno być dołączone poświadczenie starostwa lub inny dowód o posiadaniu przez petenta obywatelstwa polskiego.

§ 13. Gdyby dostarczone dane były niewystarczające, lub nasuwały wątpliwości, izba skarbowa zwróci się do odnośnego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych o ich stwierdzenie, jak również o stwierdzenie czy dane przedsiębiorstwo przemysłu spirytusowego nie zostało zamknięte przed dniem 1 stycznia 1925 r., oraz czy zostało ono faktycznie zamknięte z nakazu władzy w wykonaniu przepisów o monopolu spirytusowym.

§ 14. Po zebraniu powyższych danych, izba skarbowa prześle do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie podanie wraz z załącznikami, zaopatrzone wnioskiem kierownika wydziału IV iby skarbowej lub jego zastępcy, do ostatecznej decyzji.

§ 15. Przed powzięciem ostatecznej decyzji Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego sprawdzi, czy petent nie został już zatrudniony w biurach lub zakładach Państwowego Monopolu Spirytusowego, względnie, czy nie odmówił przyjęcia zaofiarowanej mu pracy.

§ 16. Wypłatę przyznanego odszkodowania należy zarządzić do rąk uprawnionego w kasie skarbowej, właściwej dla jego miejsca zamieszkania. Od potwierdzenia odbioru asygnowanej sumy należy pobrać przypadającą opłatę stemplową.

§ 17. Decyzje Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego o zgłoszonej pretensji urzędnika lub robotnika, oraz asygnaty na wypłatę odszkodowania — winny być wysłane na imię interesowanego pod adresem, podanym w zgłoszeniu.

Odpis każdej decyzji Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego należy równocześnie przesłać do wydziału IV właściwej izby

skarbowej i do właściwego oddziału Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 18. Dla celów ewidencyjnych i kontrolnych w Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego założony zostanie specjalny rejestr podań o odszkodowanie.

Do rejestru tego należy wpisać wszystkie podania urzędników i robotników o odszkodowanie, w miarę ich wpływania.

§ 19. Sprawy dotyczące odszkodowania urzędników i robotników zamkniętych zakładów przemysłu spirytusowego, należy traktować jako pilne, a odnośne podania załatwiać z jaknajwiększym pośpiechem.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 117, z dn. 21 listopada 1925 roku, poz. 841).

695.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 listopada 1925 r.

w sprawie ustalenia podstawowej ceny monopolowej za spirytus w kampanji 1925/26 r.

Na zasadzie art. 10 i 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym w brzmieniu ogłoszonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 720) zarządza się co następuje:

§ 1. Podstawowa cenę monopolową za spirytus surowy (okowitę), który w kampanji 1925/26 r. odpędzony będzie na kontygent zakupu Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego przez gorzelnie rolnicze, ustala się za 1 hl. 100% alkoholu, loco wagon najbliższej od gorzelni, czynnej towarowej stacji kolejowej, względnie loco statek najbliższej przystani, w wysokości następującej:

Dla wojew.:	warszawskiego	zł. 56.80
	kieleckiego	„ 61.90
	lubelskiego	„ 57.90
	łódzkiego	„ 57.80
	białostockiego	„ 60.80
	poznańskiego	„ 56.20
	pomorskiego	„ 57.90
	krakowskiego	„ 66.60
	lwowskiego	„ 62.10
	stanisławowskiego	„ 63.50
	tarnopolskiego	„ 61.80
	nowogródzkiego	„ 64.90
	poleskiego	„ 59.90
	wołyńskiego	„ 63.40
	śląskiego	„ 77.50
i okręgu administr.	wileńskiego	„ 77.30

§ 2. Przy gorzelniach rolniczych i drożdżowych, do powyższych cen mają zastosowanie dodatki lub potrącenia według skali art. 11 ustawy o monopolu spirytusowym zależnie od wysokości naznaczonego dla Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego kontyngentu zakupu spirytusu na kampanję 1925/6 r.

§ 3. Za spirytus odpędzony na kontyngent zakupu w kampanji 1925/6 r. w gorzelniach drożdżowych potrąca się nadto 20% od cen obliczonych według zasad § 2.

§ 4. Za spirytus odpędzony na kontyngent zakupu w kampanji 1925/6 r. w innych gorzelniach przemysłowych, stosują się do ceny podstawowej wyłącznie potrącenia, obniżające cenę podstawową ustaloną w § 1: o 17½% dla gorzelni zużytkowujących całkowicie wywar i o 27½% — dla gorzelni nie zużytkowujących całego wywaru.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 30 listopada 1925 r. Nr. 119, poz. 861).

696

OBWIESZCZENIE.

Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego

z dnia 26 listopada 1925 r.

w przedmiocie zapotrzebowania spirytusu na kampanję 1926/27 r.

W wykonaniu art. 5 Ustawy z dnia 31 lipca 1924 roku w brzmieniu ogłoszonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 102, poz. 720) Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego podaje do publicznej wiadomości, że jej zapotrzebowanie spirytusu na kampanię 1926/7 roku ustalone zostało w wysokości 600.000 hl. (sześćset tysięcy hektrolitrów) 100°.

Dyrektor P. M. S.
(—) *Dr. Podkomorski.*

Monopol tytoniowy.

697.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 października 1925 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uzupełnieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 686).

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 569) o uzupełnieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się, co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 10 września 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uzupełnieniu ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 686) otrzymuje nowe następujące brzmienie:

„Pomienionym w § 1 pracownikom biurowym przysługuje prawo do odszkodowania tylko o tyle, o ile pracowali w b. koncesjonowanych fabrykach wyrobów tytoniowych przynajmniej 6 miesięcy bez przerwy bezpośrednio przed dniem, w którym fabryka, w której zgłaszający się był dnia 15 kwietnia 1924 r. zatrudniony, utraciła koncesję na skutek okoliczności wymienionych w § 1 tego rozporządzenia“.

§ 2. Ustęp trzeci § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 686) otrzymuje nowe następujące brzmienie:

„Do zgłoszenia pracownika biurowego należy ponadto dołączyć zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych o wysokości wynagrodzenia zgłaszającego się zeznanego do wymiaru podatku osobisto - dochodowego, względnie podanego przy wpłacaniu tego podatku, a to za 6 miesięcy, poprzedzających ten miesiąc kalendarzowy, w którym fabryka, w której zgłaszający się był dnia 15 kwietnia 1924 r. zatrudniony, utraciła koncesję na skutek okoliczności, wymienionych w § 1 tego rozporządzenia“.

§ 3. Ustęp 4 § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 686) otrzymuje nowe następujące brzmienie:

„Do zgłoszenia robotnika należy prócz dokumentów, wymienionych tu wyżej w ustępie 2 dołączyć ponadto zaświadczenie właściwej Kasy Chorych o wysokości wynagrodzenia zgłaszającego się, za miesiąc kalendarzowy bezpośrednio poprzedzający ten miesiąc kalendarzowy, w którym fabryka, w której zgłaszający się był dnia 15 kwietnia 1924 r. zatrudniony, utraciła koncesję na skutek okoliczności, wymienionych w § 1 tego rozporządzenia“.

§ 4. Ustęp 1 § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 686) otrzymuje nowe następujące brzmienie:

„Za podstawę do przyznania praw, określonych w art. 60 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, po. 409) w brzmieniu ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 569) oraz obliczenia odszkodowania służy wynagrodzenie wypłacone pracownikowi biurowemu względnie robotnikowi faktycznie za miesiąc kalendarzowy, bezpośrednio poprzedzający ten miesiąc kalendarzowy, w którym fabryka, w której zgłaszający się był dnia 15 kwietnia 1924 r. zatrudniony, utraciła koncesję na skutek okoliczności, wymienionych w § 1 tego rozporządzenia“.

§ 5. Punkt 7 zgłoszenia (załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 686) otrzymuje nowe następujące brzmienie:

„7) wysokość wynagrodzenia za miesiąc kalendarzowy, bezpośrednio poprzedzający ten miesiąc kalendarzowy, w którym fabryka, w której zgłaszający się był dnia 15 kwietnia 1924 r. zatrudniony, utraciła koncesję na skutek okoliczności, wymienionych w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 686) ogółem . . . . zł. . . gr. w tem płaca . . . . zł. . . gr. dodatki (wymienić jakie) . . . . zł. . . . gr. . . . . zł. . . . gr. . . . . zł. . . gr. . . . . zł. . . . gr. . . . : . tantjema za czas od . . . . . . do . . . . . zł . . . . gr. . . . . gratyfikacja za czas od . . . . do . . . . . zł. . . . . . . gr. . . . wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za czas od . . . . do . . . . zł. . . . . gr. . :

§ 6. Ustalony w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uzupełnieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 686) termin do wnoszenia zgłoszeń przedłuża się do dnia 15 listopada 1925 r.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 117, z dn. 21 listopada 1925 r., poz. 840).

698.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 listopada 1925 r.

w sprawie cennika detalicznej sprzedaży kolekcyj papierosowych.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży kolekcyj papierosowych:

1) Kolekcja „F“ zawierająca:

15 sztuk papierosów „Maden“
20 „ „ „Ergo“
20 „ „ „Dames“
15 „ „ „Egipskie“
15 „ „ „Kadi“ na 4 zł. 35 gr.

2) Kolekcja „V“ zawierająca:

15 sztuk papierosów „Kairo“
20 „ „ „Dames“
20 „ „ „Pani“
25 „ „ „Egipskie“
15 „ „ „Prezydent“ na 6 zł.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 117, z dn. 21 listopada 1925 roku, poz. 842).

Przepisy celne.

699.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

z dnia 10 listopada 1925 r.

o zmianie brzmienia § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 13 października 1925 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie odlewów żeliwnych.

Na zasadzie art. 7 p. d ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 13 października 1925 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie odlewów żeliwnych (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 776) otrzymuje następujące brzmienie:

„Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznia się zapomocą kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu występu towarów zagranicę.

Wykazy związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, będą ustalane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w Monitorze Polskim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *C. Klarner.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Janicki.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 117. z dn. 21 listopada 1925 r., poz. 843).

700.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 listopada 1925 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 9 lipca 1921 r. w przedmiocie postępowania celnego przy obrocie zagranicznych opakowań zwrotnych.

Na zasadzie art. 21 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustępy przedostatni i ostatni § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 lipca 1921 r. w przedmiocie postępowania celnego przy obrocie zagranicznych opakowań zwrotnych (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 439) zmienione rozporządzeniem z dnia 9 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 121(otrzymują następujące brzmienie:

Wszelkie zagraniczne opakowania z wyjątkiem worków oraz używanych zagranicznych próżnych beczek żelaznych do pyłu cynkowego, jak też próżnych beczek drewnianych po nafcie i płynnych produktach naftowych (oleje, smary, mieszanka) wprowadzone do obszaru celnego celem napełnienia (art. 11 p. 8) urzędy celne mogą odprawiać w postępowaniu warunkowem na podstawie zabezpieczenia celnego. Do powrotnego wywozu takich opakowań zagranicę wyznacza się termin 3 miesięcy, licząc od dnia

dokonania przywozowej odprawy celnej.

Worki zagraniczne mogą być odprawiane w postępowaniu warunkowem wyłącznie za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu.

Używane zagraniczne próżne beczki drewniane po nafcie i płynnych produktach naftowych (oleje, smary, mieszanka) przeznaczone dla krajowych rafineryj, a wprowadzone celem napełnienia i wywozu zagranicę w stanie napełnionym, odprawiają urzędy celne bez cła i bez zabezpieczenia celnego.

Używane próżne beczki żelazne po pyle cynkowym przeznaczone dla krajowych przedsiębiorstw górniczo-hutniczych, a wprowadzone celem napełnienia pyłem cynkowym i wywozu zagranicę w stanie napełnionym, odprawiają urzędy celne bez cła i bez zabezpieczenia celnego. Przy odprawie tych beczek, przedsiębiorstwa górnicz-hutnicze obowiązane są składać urzędowi celnemu zaświadczenie, że beczki przeznaczone są do napełnienia pyłem cynkowym, a zarazem i pisemne zobowiązanie wywiezienia tych beczek z powrotem zagranicę w ciągu sześciu miesięcy od daty odprawy przywozowej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu w tej sprawie z dnia 9 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 121).

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27 listopada 1925 r. Nr. 118 poz. 851).

701.

Obwieszczenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 18 listopada 1925 r.

o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu z dn. 30 października 1925 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 113 poz. 800).

Pozycja taryfy celnej:	Wydrukowano:	Powinno być:
37 p. 1 lit. c.		Uwaga: za wagę brutto ryb żywych przywożonych w wodzie, przyjmuje się wagę ryb wraz z wodą w stosunku wagi ryb do wagi wody, jak 1:2
47	wymienych	wymienionych
62 p. 11	w p. 1	w lit. a. l.
72 p. 6	na pół	nawpół
77 p. 1	gąsiory	gąsiory do stałego przechowywania płynów i innych towarów
77 p. 2-c	szklanych	szklanych, oprócz balonów do żarówek
85 p. 3	poniżej	powyżej
88 p. 6	przerabiane gumelastyką	przerabiane lub przekładane gumelastyką albo innemi materjałami
105 p. 9	siarczan	siarczyn
112 p. 9	oczyszona	oczyszczona
112 p. 17-i	40	50
138	I	1
	II	2
144 p. 4	cynowa	cynowana
163 p. 4	niepokrytej i pokrytej	niepokryte i pokryte
163 p. 7-a	ze stopu cynku z ołowiem walcowane wyciskane	z cynku, oprócz osobno wymienionych, i stopu cynku z ołowiem walcowane, wyciskane i inne
167 p. 8	dźwigi hydrauliczne	dźwigi hydrauliczne, oprócz osobowych i towarowych
167 p. 8-b	300 kg	300 kg. włącznie
167 p. 21	60	80
167 p. 30	krany kurki odpowietrzające	krany, kurki, zasuwy, poziomowskazy, garczki odwadniające, kurki odpowietrzające
167 p. 36-b	na baterje	w baterje
167 p. 36-c	1	I
	2	II
	3	III
167 p. 37 uwaga	w p. 30	w p 37
169 p. 11	klisze (błony) fotograficzne	klisze oraz błony fotograficzne
169 p. 23-a	karbowemi	korbowemi
173 p. 17	uwaga	uwaga 2
173 p. 17 uwaga 2	zsuwane	zsuwane częściowo
177 p. 2-d	niesklejana	oraz barwiona nie w masie
178 p. 1 uwaga	—	bez cła
182	2	2-b
183	bawełnia	bawełniana

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *C. Klarner.* Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarner.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27/XI. 1925 r. Nr. 118, poz. 857).

702.

KOMUNIKAT.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie uruchomiony został z dniem 20-go października 1925 roku Urząd Celny II kl. w Zaleszczykach.

Warszawa, dnia 20 listopada 1925 r.

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

703.

OKÓLNIK L. DC/11709/II/25

w sprawie uzupełnienia wykazu urzędów celnych, obowiązanych do codziennego przesyłania materjału statystycznego Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

Wykaz urzędów celnych, które na mocy okólnika z dnia 23 czerwca r. b. L. DC/2588/II.25. (Dz. U. M. Skarbu Nr. 10, poz. 332) oraz okólnika z dnia 22 września 1925 r. L. DC/9036/II/25 (Dz. U. M. Sk. Nr. 30, poz. 638) mają obowiązek codzień przesyłać materjał statystyczny Głównemu Urzędowi Statystycznemu uzupełnia się przez dodanie następujących urzędów celnych:

W obrębie Dyrekcji Ceł:

we Lwowie — Zwardoń,

w **Gdańsku** — Kalthof.

Tem samem dla wymienionych urzędów celnych znosi się obowiązek wysyłania materjału statystycznego dekadami.

Warszaw, dnia 24 listopada 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł:

704.

OKÓLNIK Nr. DC/11892/II/25.

w sprawie dodatkowego uiszczania opłat celnych przez Ajencje celne.

Do Wszystkich Kolejowych Urzędów Celnych.

Rozporządzeniem z dnia 29/VIII — 1922 r. Nr. 4493/II/22 (Dz. U. Min. Sk. Nr. 22. poz. 374) Ministerstwo Skarbu zarządziło, aby w wypadkach zgłoszenia towarów przez Ajencje Celne P. K. P. Urzędy Celne żądały dodatkowego uiszczenia opłat celnych od tych Ajencji.

Ze względu na trudności, jakie powstają w praktyce dla Kolejowych Ajencji Celnych przy ściąganiu niedoborów od właściwych odbiorców przesyłek, Ministerstwo Skarbu poleca, by w razie podania przez Ajencje Celne dokładnego adresu odbiorców przesyłek, Urzędy Celne nakazy płatnicze wysyłały do właściwych odbiorców towaru. Do Ajencji Celnych należy się zwracać tylko w tych wypadkach, kiedy ściągnięcie niedoborów od odbiorców przesyłek staje się niemożliwem.

Warszawa, dnia 24 listopada 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

705.

SPROSTOWANIE.

W okólniku Nr. DC. 9757/II.25 (poz. 685) wkradły się następujące omyłki:

w punkcie II, lit. a., zamiast słów „niemieckiego pochodzenia" winno być „nie niemieckiego pochodzenia", zaś w punkcie VIII słowa: „Rozporządzenie niniejsze dotyczy" winny być zastąpione słowami: „Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy".

Sprawy walutowe.

706.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 listopada 1925 r.

o wypuszczeniu Serji VIII biletów skarbowych.

Na podstawie art. 3, 7 i 8 ustawy z dnia 28 listopada 1925 r. o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych, oraz o biletach skarbowych, bilonie i pomocy dla instytucyj kredytowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 859) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 30 listopada 1925 r. wypuszcza się z datą 1 listopada 1925 r. Serję VIII biletów skarbowych w odcinkach po 40, 200 i 1000 złotych z terminem płatności w dniu 1 listopada 1926 r. na ogólną sumę 30.000.000 złotych.

§ 2. Serja VIII biletów skarbowych jest oprocentowana w stosunku 6 od sta rocznie.

Odsetki są płatne zgóry przy sprzedaży, przyczem odsetki te będą liczone za czas od pierwszego dnia miesiąca, w którym zostaną sprzedane, do dnia 1 listopada 1926 r.

§ 3. Sprzedaż Serji VIII biletów skarbowych odbywać się będzie w oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego oraz w innych instytucjach państwowych, publicznych i prywatnych, upoważnionych do tego przez Ministra Skarbu.

§ 4. Przed terminem płatności bilety skarbowe Serji VIII będą przyjmowane przez centralną kasę państwową i kasy skarbowe przy uiszczaniu podatków państwowych oraz przez Bank Gospodarstwa Krajowego i Państwowy Bank Rolny przy spłacie zobowiązań wobec tych instytucyj według wartości dziennej z pierwszego dnia miesiąca, w którym zostaną przedłożone do realizacji.

§ 5. Serja VIII biletów skarbowych będzie wykupywana od dnia 1 listopada 1926 r. do dnia 30 kwietnia 1927 r. w centralnej kasie państwo-

wej, oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego oraz ewentualnie innych instytucjach państwowych, publicznych lub prywatnych, upoważnionych przez Ministra Skarbu, poczynając zaś od dnia 1 maja 1927 r. do dnia 1 listopada 1936 r. jedynie w centralnej kasie państwowej.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 30 listopada 1925 r. Nr. 119, poz. 862).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

707.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 listopada 1925 r.

o zaliczeniu poszczególnych grup funkcjonarjuszów państwowych do kategorji funkcjonarjuszów niższych i zaliczeniu ich do grup uposażenia.

Na zasadzie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21 poz. 164) i art. 19 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Z pośród funkcjonarjuszów państwowych, posiadających jednakowe kwalifikacje i wykonywujących jednakowe funkcje we wszystkich lub większości władz i urzędów państwowych, zalicza się do kategorji funkcjonarjuszów niższych, funkcjonarjuszów pełniących czynności woźnych, i równocześnie ustala się ich tytuły i zalicza do grup uposażenia w sposób następujący:

Stanowisko służbowe i przywiązany do niego tytuł	Grupa uposażenia
Starszy woźny	XIII
Woźny	XV i XIV
Pomocniczy woźny . . .	XVI

§ 2. Służbę rozpoczyna się zawsze na stanowisku pomocniczego woźnego. Przejście na wyższe stanowiska, wymienione w tabeli § 1, odbywa się na ogólnych zasadach, dotyczących awansu (art. 107 ustawy o państwowej służbie cywilnej), z niższej grupy uposażenia do bezpośrednio wyższej.

Postanowienie, zawarte w pierwszem zdaniu poprzedniego ustępu, nie ma zastosowania do osób, które przynajmniej od dwóch lat pełniły w Państwie Polskiem czynności, odpowiadające czynnościom woźnych (pomocniczy woźni, posłańcy sądowi, gońcy, pełniący czynności woźnych i t. p.), mają ukończone 20 lat wieku i posiadają odpowiednie kwalifikacje. Osoby te mogą być mianowane odrazu na stanowiska woźnych z uposażeniem według grupy XV.

§ 3. Służbę na stanowisku pomocniczego woźnego odbywa się zawsze w charakterze prowizorycznym.

§ 4. Właściwy Minister ustala w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów i Ministrem Skarbu na każdy rok budżetowy wykaz stanowisk, wymienionych w tabeli § 1, na które może nastąpić nominacja na stałe, z wyszczególnieniem przywiązanych do tych stanowisk grup uposażenia.

Wykazy winny być ustalone do końca października roku poprzedzającego dany rok budżetowy. Termin ten nie obowiązuje odnośnie do wykazów na rok 1926.

§ 5. Funkcjonarjuszów, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie nominacji pełnią służbę w charakterze woźnych zalicza się do grup uposażenia, ustalonych w tabeli § 1, przy ewentualnem równoczesnem ich przemianowaniu, według następujących zasad:

Funkcjonarjusze niżsi, którzy do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadają:

1) mniej niż dwa lata służby, otrzymują stanowisko pomocniczego woźnego;

2) od 2 do 10 lat służby, otrzymują stanowisko woźnego z uposażeniem według XV grupy;

3) od 10 do 20 lat służby, otrzymują stanowisko woźnego z uposażeniem według XIV grupy;

4) powyżej 20 lat służby, otrzymują stanowisko starszego woźnego.

Przez lata służby rozumie się oprócz czasu służby państwowej polskiej, czas poprzedniej służby państwowej (cywilnej i wojskowej) i samorządowej w państwach zaborczych oraz pracy zawodowej, zaliczony do wysługi lat w myśl przepisów uposażeniowych.

§ 6. Funkcjonarjusze niżsi, posiadający w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wyższe grupy uposażenia, niż te, któreby im przysługiwały według zasad, ustalonych w § 5, zatrzymują te wyższe grupy uposażenia.

Funkcjonarjusze niżsi, którzy wskutek zaliczenia do grup uposażenia w myśl postanowień § 5 uzyskają grupę uposażenia wyższą od dotychczas posiadanej, otrzymują w nowej grupie uposażenia zasadniczo szczebel a.

O ileby jednak uposażenie, dotychczas przez nich pobierane było wyższe od uposażenia

szczebla a nowej grupy, otrzymują oni w nowej grupie szczebel, odpowiadający co do ilości punktów dotychczasowemu uposażeniu. W braku takiego szczebla w nowej grupie otrzymują szczebel, który co do ilości punktów jest bezpośrednio wyższy od szczebla, posiadanego w grupie dotychczasowej.

§ 7. U funkcjonarjuszów niższych, którzy przy zaliczeniu w myśl § 5 niniejszego rozporządzenia otrzymają w wyższej grupie uposażenia szczebel co do ilości punktów wyższy od szczebla dotychczas posiadanego, liczy się termin posunięcia do następnego szczebla od dnia 1 stycznia 1926 r.

O ile funkcjonarjusz niższy przy zaliczeniu w myśl § 5 otrzyma szczebel równy co do ilości punktów dotychczasowemu szczeblowi, dla posunięcia do wyższego szczebla miarodajny jest termin, ustalony w dotychczas posiadanym szczeblu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy funkcjonarjuszów niższych, pełniących służbę w dyrekcjach lasów państwowych i nadleśnictwach.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1926 r.

Prezes Rady Ministrów:
w z. (—) *W. Raczkiewicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27 listopada 1925 r. Nr. 118, poz. 847).

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 25

Kasy pogrzebowej pracowników skarbowych.

Zarząd zawiadamia członków, że wskutek śmierci d. 10 listopada 1925 r. członka Kasy Józefa Skomorowskiego wypłacił zapomogę w sumie 300 zł.

Na pokrycie tej sumy należy wpłacać po 50 gr. na każdy udział.

Prócz tego Zarząd prosi dla wyrównania kosztów administracji o wpłacenie po 50 groszy na każdy udział, razem należy wpłacić po jednym złotym na każdy udział.

Należne sumy trzeba wnosić do P. K. O. na konto Kasy pogrzebowej pracowników skarbowych Nr. 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. 30964. 3. XII. 1925 r. 6.000.